

Tilskuddet anvendes til lærerhonorarer, rejseudgifter, lokalefaciliteter, administrative udgifter og lignende. De uddannelsessøgende læger modtager fortsat løn fra deres arbejdsgiver (amtskommunerne m.v.) ved deltagelse i kurserne.

I medfør af lægeloven fastsætter indenrigsministeriet de overordnede retningslinier for uddannelsen til speciallæge. Sundhedsstyrelsen fastsætter herefter bestemmelser om uddannelse i de enkelte grund- og grenspecialer både for den kliniske uddannelse og den teoretiske uddannelse.

Sundhedsstyrelsen giver tilladelse til læger til at betegne sig som speciallæge, når de har opfyldt de fastsatte uddannelseskraav.

Sundhedsstyrelsen indhenter erklæring fra det i lægeloven nævnte specialistnævn om de almindelige bestemmelser om speciallægeuddannelsen, der fastsættes af sundhedsstyrelsen.

Antallet af undervisningsstillinger, der er bestemmende for kapaciteten i speciallægeuddannelsen, fastsættes af sundhedsstyrelsen efter drøftelser med amtsrådene og det af indenrigsministeriet nedsatte centrale råd for lægers videreuddannelse.

En person med lægevidenskabelig kandidatuddannelse kan først påbegynde uddannelsen til speciallæge, når vedkommende har gennemført uddannelsen til selvstændigt virke som læge, der tager 1½ år.

Selve speciallægeuddannelsen er opbygget af en introduktionsuddannelse af mindst 12 måneders varighed.

Herefter følger ansættelse i en særligt opslået undervisningsstilling af mindst 12 måneders varighed, men forskellig for de forskellige specialer.

Herefter følger ansættelse i mindst 18 måneder som 1. reservelæge. I visse specialer kræves en supplerende ansættelse med henblik på uddannelse i tilgrænsende specialer.

Endvidere skal der i uddannelsen indgå et teoretisk uddannelsesprogram.

Den kortest mulige uddannelsestid for en speciallæge er 4½ år efter uddannelsen til selvstændigt virke som læge.

I de fleste specialer er uddannelsestiden mindst 5 eller 5½ år. I grenspecialerne er den mindst mulige uddannelsestid 7 år.

Der findes ingen opgørelse over den gennemsnitlige uddannelsestid for speciallæger. Denne vil også være forskellig, som det fremgår, afhængig af hvilket speciale det drejer sig om.

Generelt kan man imidlertid sige, at uddannelsestiden er væsentlig længere end den i bestemmelserne fastsatte uddannelsestid på grund af de meget betydelige kapacitetsvanskeligheder, der er i det lægelige videreuddannelsessystem.

Uddannelsen foregår ved ordinær ansættelse i opslåede stillinger på sygehusafdelingerne og skal som anført foregå i en bestemt rækkefølge. En uddannelsestid på i alt 10 år for at opnå tilladelse til selvstændigt virke som læge og tilladelse til at betegne sig som speciallæge må anses for at være minimum for øjeblikket, og mange anvender længere tid. Mange læger vil ikke kunne opnå en formel videreuddannelse til speciallæge og heller ikke til alment praktiserende læge.

Uddannelsestiden vil i et vist omfang kunne afkortes, såfremt man på et tidligere tidspunkt udvælger de læger, som skal gennemgå speciallægeuddannelsen, samt ved i større omfang at etablere de såkaldte blokansættelser.

Ad § 13.06.05.53.02. Nordiska Hälsovårdshögskolan.

Spørgsmål 9:

»Hvilket udbytte får man af højskolens virksomhed?«

Svar:

Nordiska Hälsovårdshögskolan er en samnordisk institution under Nordisk Ministerråd.